

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.12 ★ 01. Maj 2022. GOD ★ BESPLATNO ★

ŽIVEO PRVI MAJ - MEĐUNARODNI DAN RADA!

Nakon dve godine pandemije, Prvi maj 2022. ponovo dočekujemo u strahu i neizvesnosti, ovoga puta zbog rata u Ukrajini. Posledice rata naravno najviše oseća radnička klasa u Ukrajini i Rusiji, ali i radnička klasa širom sveta. Uvode se sankcije, cene konstantno rastu, a silni analitičari u medijima unose pometnju prognozama da će i Srbija stupiti u rat.

Prvi maj je dan radničke borbe, i želimo da ga iskoristimo da se još jednom podsetimo da su naši neprijatelji država i kapitalizam, a ne radnička klasa iz neke druge države. Borba za bolje uslove rada i života, ali i protiv ratova u kojima

ćemo ginuti za interese vladajuće klase baš je spona koja nas vezuje sa drugim radnicima i radnicima širom sveta.

Praznik rada je možda dan kada obeležavamo svoju borbu, no ona se dešava svakog dana. Stoga nam je međusobno povezivanje sada bitnije nego ikad.

Pričajte sa svojim kolegama, umrežavajte se, pokrećite kampanje kojima ćete izraziti svoje nezadovoljstvo na poslu. To je i dalje vaše pravo. Kao i proteklih godina, Anarhosindikalistička inicijativa podržava organizovanje radničkih borbi, stvaranje autonomnih

radničkih grupa na radnim mestima, organizovanje borbenih sindikata, organizovanje borbi za pravo na stanovanje, pokretanje studentskih i đачkih borbi, akcije solidarnosti, kao i borbe na svim drugim frontovima, uvek protiv istih neprijatelja: države i kapitalizma.

Živeo Prvi maj! Ne ratu među narodima! Ne miru među klasama!

Sekretarijat Anarhosindikalističke inicijative-Sekcije Međunarodnog udruženja radnica i radnika.

Beograd 1.5.2022.

NE FISKALNIM KASAMA!

13.04.2022. godine održan je protest pijačnih radnika i radnica iz cele Srbije u Beogradu protiv obaveznog uvođenja fiskalne kase u pijačni rad. U pitanju su siromašni ljudi, koji nemaju redovno radno vreme i kojima od vremenskih uslova zavisi da li će tog dana uopšte prodati.

„Ovo nije neka prodavnica u zatvorenom, nego padne kiša, mi ne možemo da radimo. Dune vetar raznese nam svu robu. Kad je hladno ili minus isto ne može da se radi. Samo nameću nove stvari, a niko se ne pita kako mi zarađujemo“ reči jednog od pijačnih radnika.

Očajni zbog cele situacije, organizovali su veliku protestnu šetnju od tržnog centra Ušće kroz mnoge veće ulice do Predsedništva. Potom su izražavajući svoje nezadovoljstvo zbog ignorisanja njihovog problema od strane države blokirali i saobraćaj na Slaviji i autoput kod Mostarske petlje. Na ovaj način su pijačni radnici i radnice izdejstvovali sastanak između predsednika i svojih predstavnika, koji je održan tri dana kasnije. Ovo je još jedan pokazatelj da država samo silom i kada gubi profit, jer se blokadom saobraćaja zaustavlja i protok kapitala, hoće da sasluša radnike.

Pobunjeni radnici i radnice su prilikom polaska u protestnu šetnju

uputili izvinjenje stanovnicima Beograda što će saobraćaj biti blokiran.

Mi, radnici i radnice iz Anarho-sindikalističke inicijative - ASI, smatramo da bi izvinjenje, i stanovnicima čije je kretanje taj dan bilo ometeno, kao i pijačnim radnicima i radnicama zbog situacije u kojoj se trenutno nalaze, trebalo da uputi država. Ona je ta koja ove poštene, radne i siromašne ljude pokušava da dalje opljačka i kontroliše uvođenjem fiskalnih kasa. Ovo je još jedan slučaj, pored sramnih deložacija, gde je jasno da je zakon suštinski tu da se sprovodi nad siromašnim slojevima stanovništva, gurajući ih u još veće siromaštvo, bespomoćnost i strah od države. Istovremeno sistem bogatašima i njihovim saveznicima političarima dopušta da se izvuku sa ogromnim proneverama novca, neplaćanjem poreza i drugim kriminalnim radnjama.

Anarho-sindikalistička inicijativa ASI podržava borbu pijačnih radnika i radnica protiv državne kontrole, pljačke i pogoršanja njihovih radnih uslova i egzistencije. Iako je izboren sastanak sa predsednikom, dok država potpuno ne odustane od uvođenja fiskalnih kasa na njihova radna mesta, ni pijačni radnici i radnice ne treba da odustanu od daljih protesta!

NOVI PROTEST NAUČNIH RADNICA I RADNIKA

10.05. 2022. u 12h održaće se novi protest naučnih radnika i radnica u Beogradu. Naučnici i naučnice najavili su i blokiranje ulica na trasi kojom se na dan protesta budu kretali: Rektorat Univerziteta u Beogradu - Vlada Republike Srbije - Ministarstvo prosvete nauke i tehnološkog razvoja!

Oni su i u prethodnom periodu protestovali zahtevajući, kao i sad, povoljnije radne ugovore na svojim radnim mestima, kao i ukidanje nejednakih plata za isti posao. I dok su, kada je prvi zahtev u pitanju, izvojevali nedovoljne, ali ipak početne pobedničke korake, po pitanju drugog zahteva napretka nije bilo.

Anarhosindikalistička inicijativa – ASI podržava i ovaj protest naučnika i poziva i sve ostale radnike i radnice da im se pridruže u borbi za radnička prava. Samo ujedinjeni i solidarni radnici i radnice svih zanimanja mogu izboriti poboljšanje svog položaja!

Javi se!

Ukoliko ti treba pomoć ili podrška

Možeš nam se obratiti za sve informacije, savete, ideje, podršku i pomoć vezano za probleme na radnom mestu, kao i organizovanje borbe protiv istih. Solidarno do pobeđe!

www.facebook.com/borbenisindikata/
063/116-5551
info@inicijativa.org

KAKO ZAPOČETI BORBU? - Identifikovanje problema

Mnogi od nas žele da se izbore sa nepravdama na poslu: za bolje uslove, veće plate, da uprava prestane nas maltretira, ali jednostavno nismo sigurni odakle i kako početi. Iz tog razloga pokrenuli smo rubriku u kojoj ćemo kroz nekoliko brojeva približiti i prokomentarisati osnovne faze, probleme i izazove u organizovanju na radnom mestu.

(nastavak iz prethodnog broja)...

Kada smo se upoznali sa svojim radnim mestom, kolegama, rukovodstvom, ugovorima i svim ostalim korisnim detaljima, o kojima smo govorili u prethodnom broju, postavili smo osnove za organizovanje i borbu za bolje uslove rada. Sada je potrebno da pre svega utvrdimo za šta konkretno u početku treba da se izborimo. Pošto u ovoj borbi nismo sami, ova faza uključuje mnogo komunikacije sa kolegicama i kolegama.

Za početak treba da sami sastavimo listu problema koji nam se čine važnim i sortiramo ih od

više ka manje bitnim. Nije loše prvo porazgovarati o ovoj listi sa nekim prijateljem kome verujemo, a zatim treba da razgovaramo sa pojedinačnim radnicama i radnicima, pre svega onim borbenijim, potom i ostalima, uz izbegavanje onih bliskih rukovodstvu. Neophodno je da slušamo druge a ne da ih ubeđujemo, da uvidimo šta su glavni problemi, ko su potencijalni aktivisti i koliki je nivo nezadovoljstva. Najbolje je postavljati kratka i jasna pitanja, a odgovore pamtili ili zapisivati. Uvek treba da budemo svesni opasnosti rukovodstva, te da radnicima prilazimo u sigurnom okruženju i tako da ih ne odvrćamo od posla.

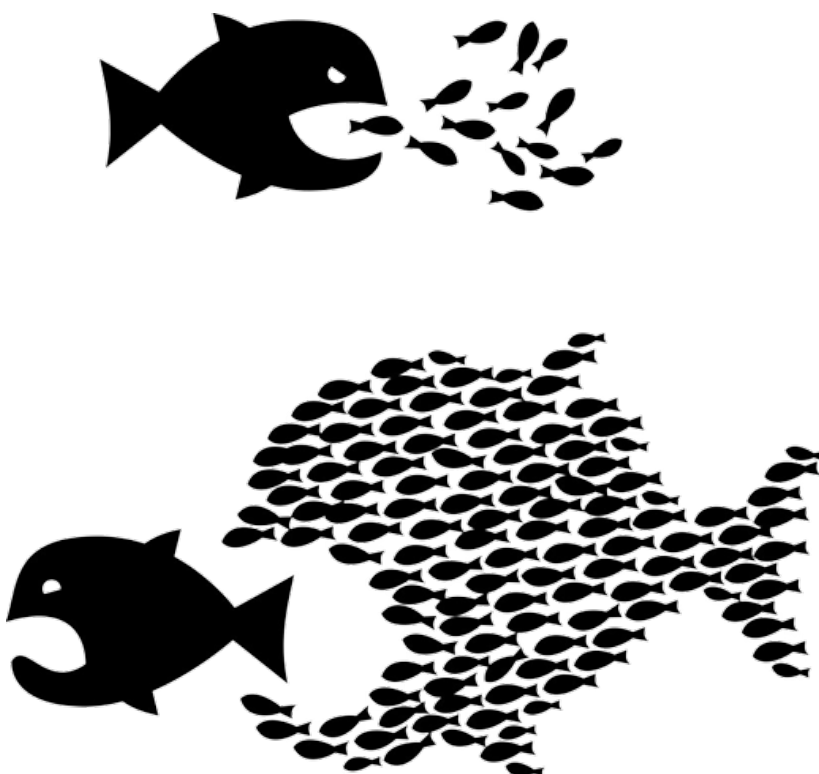
Ako smo identifikovali potencijalne aktiviste i aktivistkinje, sa njima bi se trebalo viđati češće, i ako je moguće organizovati redovne sastanke. Ukoliko smo prepoznali problem oko kojeg nam se čini bi zaposleni bili voljni da se aktiviraju, treba započeti sa organizovanjem kolektivnog sastanka. Sa druge

strane, ako nismo uspeli da nađemo ni aktiviste niti probleme, ne treba da se obeshrabrimo. Ne žurimo, a problemi su svakako tu, te samo strpljivo treba da nastavimo da pričamo sa ljudima. Tako ćemo izgraditi poverenje i vremenom će sami radnici početi da nam se obraćaju sa svojim brigama, pa ćemo prepoznati probleme i aktiviste.

Verovatno je ipak, da ćemo uspeti da identifikujemo ne samo jedan, već mnogo problema. U tom slučaju, dobro je za početak odabrati problem koji je relativno mali i lako rešiv. Takođe, važno je da problem utiče na većinu radnica i radnika u ciljnoj grupi, kako bi smo se zajednički okupili u borbi, kao i da su radnici zainteresovani da ga rešavaju. Sa druge strane, treba da izbegavamo probleme koji bi mogli da podele radnike, treba težiti kolektivnoj borbi. Ukoliko postoji veliki broj problema oko kojih zaposleni žele da se bore, treba početi od onih koje vide kao prioritete.

Ukoliko se nameće veliki problem, oko kojeg su radnice i radnici veoma ljuti, najbitnije je brzo reagovati. Ovakvi problemi često nastaju kada menadžment pokušava da uvede neke promene na silu, te iako je teže pobediti, oni stvaraju više besa pa je organizovanje lakše i brže. U ovom slučaju problem bira sam sebe, te je bitno što pre organizovati sastanak dok bes ne splasne.

Sada poznajemo teren, svoje neprijatelje i saborce, a imamo i problem oko kojeg ćemo se zajednički organizovati i boriti! Organizovanje sastanka je sledeći korak, a na njemu ćemo zajednički odlučiti i usmeriti tok borbe!

RADNIČKA BORBA I POBEDA U PUERTO REALU

Radnici i radnice lučkog grada Puerto Real u Španiji u više navrata tokom proteklih decenija pokazali su spremnost da se odlučno i organizovano bore za bolje uslove rada. Brodogradilišna industrija, koja vekovima čini temelj lokalne ekonomije, u svom vrhuncu tokom 1970-ih, bila je izvor poslova za oko 8000 ljudi. Osamdesetih godina zapala je u krizu, te je španska vlada najavila restrukturisanje, koje bi podrazumevalo mnogo otkaza, a verovatno i potpuno zatvaranje brodogradilišta u Puerto Realu. Međutim, pomenuti plan države nikada nije ostvaren, jer je radništvo brodogradilišta istrajnom zajedničkom borbom sprečilo njegovo sprovođenje. Takođe, radničke porodice, prijatelji, komšije, i radnici u drugim granama privrede bili su im saborci i saborkinje u organizovanju otpora. Značajnu podršku u organizovanju štrajka pružila je i anarho-sindikalistička organizacija CNT.

U toku trajanja štrajka odluke su donošene zajednički, direktnom demokratijom. Svakog četvrtka u mestima u okolini Puerto Realu, organizovani su zborovi. Na zborovima su svi koji su ikako bili umešani u borbu mogli da govore i glasaju, čime su zajednički usmeravali dalji tok borbe.

Svakog utorka organizovane su direktne akcije, sabotaze i okupiranja brodogradilišta. Preko hiljadu policajaca je dovedeno iz različitih delova zemlje u Puerto Real ne bi li otpor bio ugušen. U jednom trenutku štrajkači su postavili i barikade na prilazima gradu da bi sprečili policiju da uđe u grad. Uz to su blokirali i prugu, a kako bi se otežala komunikacija obarali su telefonske stubove. Kada je kralj Španije trebalo da poseti Puerto Real krajem 1987., kako bi se dodatno istakao sukob, blokiran je jedini most kojim je mogao ući u grad.

Posle šest meseci neprestanih aktivnosti, umesto da se brodogradilišta u Puerto Realu zatvore dobila su nove narudžbine. Prihvaćeni su zahtevi štrajkača: za ranije penzionisanje, pri čemu je penzija iznosila 100% plate, kao i zahtev da ukoliko se plate u brodogradilištu povećaju, budu povećane i penzije. Izboren je i rad u smenama - ako nije bilo dovoljno posla radnici bi se smenjivali na mesec-dva, ali svi bi primali 100% plate. Smene su zavisile od količine posla, no solidarno radništvo nije dozvolilo da usled toga iko bude oštećen i ne primi platu koja mu pripada.

Veliki štrajk u brodogradilištima Porto Realu 1987. godine nam i nakon 35 godina može poslužiti kao primer šta možemo postići kada se ujedini u borbi i pružimo snažan otpor antiradničkim politikama države i vladajuće klase. Štrajkači iz Puerto Realu ostvarili su velike pobeđe, stekli značajno iskustvo u organizovanju i uvideli značaj međusobnog povezivanja različitih borbi, što se u kasnijim godinama odrazilo na ujedinjavanju radnika u celoj oblasti oko pitanja zdravstvene zaštite, poreza, raznih ekonomskih, ekoloških i kulturnih tema.

Njihova ne toliko davna iskustva su dokaz kolika moć leži u zajedništvu i šta možemo postići ako se ujedini. Nemamo šta da čekamo - već danas treba da započnemo razgovore sa kolegama oko toga kako da se izborimo za sve ono što nam pripada!

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

Uredništvo: Ivan Lazarević, Milanka Jovičić, Marko Borisavljević, Ana Jovanović

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: tel. **063/1165551**

e-mail: da@inicijativa.org

web: www.inicijativa.org

fb: <https://www.facebook.com/borbenisindikar>

Rukopisi ne gore.

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780